

KURTULUŞ SAVAŞI DESTANI

Ülkemiz de son yıllarda, yaşamın hemen her alanına yayılarak sosyal çöküntü haline gelen ağır bir ekonomik bunalım yaşamaya devam ediyor. Ulusal kaynakları tüketen; Halkı yoksullaştıran, en insani ihtiyaçları bile karşılayamaz hale getiren bunalım ekonomik kaynaklı idi. Fakat yarattığı sorunlar giderek toplumsal ve ulusal değeri de tahrip ediyor ve sürekli derinleşerek büyüyor.

Ekonomik bunalım ilk kez yaşanmakla birlikte bu kez toplumun her kesimi bu yükten payını almakta ve ciddi bir şekilde güç kaybetmekteyiz ve tabii ki bizlerle birlikte Türkiye güç kaybetmektedir.

İkinci dünya savaşından sonra ilk kez ekonomimiz 1999 yılında %6.4 küçüldü. Yine aynı yıl Türkiye 133 dünya ülkesi içinde gelir dağılımında en düşük 25 ülke içine girdi.

Tanzanya, Uganda dan bile daha kötü gelir dağılımına sahip olduk.

Dünya bankasının "küresel kalkınma raporu" adlı 2002 tarihinde yayımlanan araştırmasında; Türkiye'de nüfusun %18'nin "yoksulluk sınırının" altında yaşadığı ve günde iki dolardan daha az para ile geçindiği belirtiliyor, Nüfusun %2.4'ünün ise "aşırı yoksul" olduğu ve günde bir dolardan az bir gelirle geçinmek durumunda olduğu belirtiliyordu.

Yoksulluğun bir felaket halini aldığı dağılımın aşırı dengesiz olduğunu belirtir sonuçta; ülke nüfusunun en zengin %10'luk bölümü ulusal gelirden %32 pay alırken, en yoksul %10 ise ancak toplam gelirden %2.3 pay alabilmektedir.

Türkiye, 1993 yılında kişi başına ortalama geliri 3004 dolar iken 1999 da 2882 dolara ve 2001 yılında ise 2160 dolara düşmüştür. Kişi başına düşen gelir sınıflandırmasında ülkemiz, Irak, Fas, Namibya ve Peru gibi ülkelerle aynı grup olan "orta alt grubunda" yer almaktadır.

Türkiye, G.S.M.S.sı 160 milyar dolar iken, borç stoku 230 milyar dolar dır. Bu da ulusal gelirimizin borç faizlerine gittiğinin göstergesidir. Faiz giderlerini karşılamak için dahi uluslar arası finans kuruluşlarına ihtiyaç duymaktayız. (İMF ve Dünya Bankası gibi finans kuruluşlarına; Türkiye, Arjantin ve Brezilya gibi ulusal haklarını koruyamayan az gelişmiş ekonomik sıkıntıda olan ülkeler borçlar nedeniyle teslim olmaktadır.)

Osmanlı devletinin özellikle tazminat sonrası aşırı borçlanma sonucu düştüğü durum tarih sayfalarında yer almaktadır. Günümüzde de tıpkı "hasta adam" da yaşanan olaylara tanık olmaktadır. A.B.D. Irak krizi nedeni ile T.B.M.M.'nin izni olmamasına karşın İskenderun'a asker çıkartmaktadır.

M.Kemal Atatürk'ün söylediği gibi "bir ulus varlığını ve haklarını korumak yolunda bütün gücü, bütün görünür görünmez güçleriyle ayaklanarak karara varmış olmazsa; bir ulus yalnız kendi gücüne dayanarak varlığını ve bağımsızlığını sağlayamazsa, Büyük devletlerin oyunağı olmaktan kurtulamaz"

" Doğaldır ki olumsuz etkileri giderek artan koşullardan mesleğimizde etkilenmekte, ülkemiz gibi mesleğimizde varlığını sürdürürebilmek için olağanüstü çaba göstermektedir..

Mesleğimizdeki baş döndüren hızlı değişiklikler **"yarın ne ile karşılaşacağız"** diye endişe yaratmaktadır. Eczacılık mesleği hiç bu kadar gündem olmamış ve hiç bu kadar belirsizlik içine sokulmamıştı". Bütün olumsuz koşullara ve bütün bozulmalara karşın direnme gücü yüksek, özgürlükçü, örgütlü anlayışın egemen olması durumunda çıkış yolu bulunacaktır.

"Örgütlü gücü yenmek mümkün değildir "

Ateşi ve ihaneti gördük
ve yanan gözlerimizle durduk
bu dünyanın üzerinde.
İstanbul 918 Teşrinlerinde,
İzmir 919 Mayısında
ve Manisa, Menemen, Aydın, Akhisar:
Mayıs ortalarından
Haziran ortalarına kadar
yani tütün kırma mevsimi,
yani ,arpalar biçilip
buğdaya başlanırken
yuvarlandılar....

Adana
Antep,
Urfa,
Maraş,
düşmüş
dövüşüyordu.....

Ateşi ve ihaneti gördük.
Ve kanlı bankerler pazarında
memleketi Alaman'a satanlar,
yan gelip ölümlerin üzerinde yatanlar,
düştüler can kaygusuna
ve kurtarmak için başlarını halkın gabından
karanlığa karışarak basıp gittiler.Yaralıydı,yorgundu,fakirdi millet
en azılı düvellere dövüşüyordu fakat,
dövüşüyordu,köle olmamak için iki kat,
iki kat soyulmamak için.

Ülkemizi diğer ülkelerden ayıran önemli özelliği;kurtuluş savaşı mücadelesi vermiş ve ulusal bağımsızlığına önem veren,ulusal değerine sahip çıkan bir ülke olmasıdır.

Kanla,savaşla geri aldığımız,uğruna canımızı verdiğimiz toprağımızda bugün yaşadıklarımızı çok anlamlı buluyor ve hep birlikte **NAZIM HİKMET**'in Kurtuluş savaşı destanını hatırlamak zamanıdır diye düşünüyorum.....

Ecz.Burhanettin BULUT

TEB. 4.Bölge Adana Eczacı Odası

Genel Sekreteri

Buna rağmen,
İstanbul'da bir çok hanımlar,beyler,paşalar,
Türk halkından kesmişlerdi umudu
Yağdınlı telgraflar Erzurum'a:
"Amerikan mandası altına girelim" diye
"İstiklat,diyordardı,şayanı arzu ve tercihtir,amma
bugün,bu diyordardı,mümkün değil,
birkaç vilayet,diyordardı,kalacak elde,
şu halde diyordardı,şu halde,
Memaliki Osmaniye'nin cümlesine şamil
Amerikan mandaterliğini talep etmeği
memleketimiz için en nafi
bir şekil hal kabul ediyoruz."

İşte bu yüzden Amerika çok işimize geliyor
Filipin gibi vahşi bir memleketi adam etti Amerika.
Ne olacak,
Biz de on beş, yirmi sene zahmet çekeriz,
sonra Yeni Dünya'nın sayesinde
İstiklali kafasında ve cebinde taşıyan
bir Türkiye vüvuda getirir.
Amerika ,içine girdiği memleket ve millet hayrına
nasıl bir idara kurduğunu
Avrupa'ya göstermek ister

4 Eylül 919'da toplandı Sivas Kongresi,
ve 8 Eylül'de

Kongre'de bu sefer

Yine ortaya çıktı Amerikan mandası

Ak koyunla kara koyunun

geçitte belli olduğu günlerdi o günler.

Ve İstanbul'dan gelen bazı zevat,

sapsarı yığınlıklarıyla beraber

ve ihanetleriyle birlikte

bir de Amerikan gazeteci getirmişlerdi.

Ve Erzurumlulardan ve Sivaslılardan ve Türk
milletinden çok

İşbu Mister Bravn'a güveniyorlardı.

Bu zevata :

" İstiklalimizi kaybetmek istemiyoruz efendiler !"
denildi.

Fakat ayak diredi efendiler :

"Mandanın,istiklali ihlal etmiyeceği muhakkak
iken,"

dediler.

" Herhalde bir müzaherete muhtacız diyorum
ben,"

dediler.

" Hem zaten,"

dediler,

" birbirine mani şeyler değildir

istiklal ile manda.

Ve esasen,"

dediler,

" Müstakil kalamayız böyle bir zamanda.

Memleket harap,

toprak çorak,

borcumuz 500 milyon,

varıdat ise 15 milyon ancak.

Ve Allah muhafaza buyursun

İzmir kalsa Yunanistan'da

ve harbetsek,

düşmanımız vapurla asker getirir.

Biz Erzurum'dan hangi şimendiferle nakliyat
yapabiliriz?

Mandayı kabul etmeliyiz hemen."

dediler.

" Onlar dretnot yapıyor,

biz yetkenti bir gemi yapıyoruz.

Hem,İstanbul'daki Amerikan dostlarımız :

Mandamız korkunç değildir,
diyorlar,

Cemiyeti Akvam nizamnamesine dahildir,
diyorlar"

Ve böylece,bin dereden su getirdi İstanbul'dan
gelen zevat.

Sivas,mandayı kabul etmedi fakat,

"hey gidi deli gönlüm,"

dedi,

"Akıllı,umutlu,sabırlı deli gönlüm,

ya İSTİKLAL,ya ölüm!"

dedi

Dağlarda tek

tek

ateşler yanıyordu.

Ve yıldızlar öyle ışıklı,öyle ferahtılar ki
şayak kalpaklı adam

nasil ve ne zaman geleceğini bilmeden

güzel,rahat günlere inanıyordu

ve gülen bıyıklarıyla duruyordu ki mavzerinin
yanında

birden bire beş adım sağında onu gördü.

Paşalar onun arkasındaydılar.

O,saati sordu.

Paşalar " Üç," dediler.

Sarışın bir kurda benziyordu.

Ve mavi gözleri çakmak çakmaklı.

Yürüdü uçurumun başına kadar,

eğildi,durdu.

Bıraksalar

ince uzun bacakları üstünde yaylanarak

ve karanlıkta akan bin yıldız gibi kayarak

Kocatepe'den Afyon Ovası'na atlıyacaktı.

" Dört nala gelip Uzak Asya'dan

Akdeniz'e bir kısrağ başı gibi uzanan

bu memleket bizim.

Bilekler kan içinde,dişler kenetli,ayaklar çıplak

ve ipek bir haalîya benziyen toprak,

bu cehennem,bu cennet bizim.

Kapansın el kapıları ,bir daha açılmasın,

yok edin insanın insana kulluğunu,

bu davet bizim....

Yaşamak bir ağaç gibi tek ve hür

ve bir orman gibi kardeşçesine.

bu hasret bizim...."

Birleşmiş Milletler dahil dünyada bir çok ülkenin istemediği bir savaşla yine sarsılıyoruz. Adına " **Özgürlük ve Demokrasi Götürmek** " denilen fakat kan , gözyaşı , açlık ve sefaletten başka hiçbir şeyini göremediğiniz bir savaş ... Dünyayı değiştirmeyi, kendi istediği gibi inşaa etmeyi planlayan ve bir imparator edası ile tasvip edilmeyen bir tavır sergileyen A.B.D. ve onun asker ve müttefikleri emperyal hegemonyaları için dünyanın bir ucundalar. Amaçlarına özgürlük ve demokrasi getirmek diyerek; Musul - Kerkük petroleri ve bölgenin bizim bilmediğimiz , yeraltı zenginliklerini istediklerini gizlemeye çalışıyorlar. Savaşın adı ve gerekçesi ne olursa olsun , maddi ve manevi zararını insanlık en ağır şekilde ödeyecek ; asker - sivil demeden yaşamlar ve umutlar son bulacak. Savaşlar yaşanıp biterken sonrasını ekonomik savaşlara terk ediyor ki, Irak savaşının bölgeye bıraktığı ekonomik faturanın gözükene aslında buzdüğünün sadece görünen kısmı ; buzdüğünün altı ve Irak Bölgesi için planlanan senaryoları ise kimse tahmin dahi edemiyor.

Savaşın kendi dinamiği ekonomik dengeleri altüst ederek, ülkelerin yatırımlarının durmasına, sağlık politikalarının , tarım politikalarının ve hatta turizm politikalarının kesintiye uğramasına sebebiyet vermektedir ki bölgeye komşu olan ve jeopolitik önem arz eden Türkiye Cumhuriyeti Devletinin de 1. Körfez Savaşının ağır faturasını ve ülkenin kendi içinde yaşadığı krizlerin faturalarını ödemeye çalıştığını düşünürsek , zararının boyutlarını tahmin etmek zor olmasa gerekir.

Ülkenin içinde bulunduğu ekonomik buhran toplumun her kesimini etkilediği halde çözüm ve önerilerinde ilk sıraları; **sağlıkta tasarruf ve eczacıların haklarının gaspı olarak yaşadık ve yaşamaya devam ediyoruz.** Her problem kendi çözümünü üretirken , neden her formülde ve tasarruf önerisinde biz eczacılar ilk sıraları yer alıyoruz? Üstelik tasarruf yapmayı düşündükleri sağlık harcamalarının **yıllık kişi başına 38\$ olduğu düşünülürse.....**

Türk Eczacılığı son 5 yılda mesleki bakımdan büyük değişimlere sahne olmaktadır. Eczacılık mesleğinin ve eczacının yeri tartışılır hale geldi . Uluslararası sermaye eczacıyı ilaç sahnesinden karanlıklara çekmeye ve yok etmeye çalışmaktadır. Bu çabasını da her fırsatta değişik

şekilde dillendirmektedir. Sağlığa bütçe yerine savaşa bütçe hazırlayanların ; sağlıkta tasarruf diye bağırıp IMF' ye söz verenlerin , elbette eczacılık mesleği için de planları olduğu muhakkaktır .

Devletin asli görevleri içinde yer alan , vatandaşına karşı sorumlu olduğu sağlık harcamalarında , " **Sağlıkta Tasarruf** " adı altında eczacıları ve eczaneleri iş yapmaz ; ecza depolarını ve ilaç sanayini ilaç satamaz hale getirmesini asla tasvip etmiyoruz. Ayrıca **sağlık harcamalarında tasarrufun sadece eczacılar üzerinden olamayacağını , ilaç piyasasında dönen dolaplardan sadece eczacıların sorumlu tutulamayacağını ; ilacı veren kadar reçeteyi yazanında sorumlu olduğunu yetkililere hatırlatırız.**

Eczacılık mesleği zor günlerini yaşarken, yaşanan krizlerden de yaralar almaktadır. 2002 yılında Bağ-Kur'da " **Ucuz Eşdeğer İlaç** " uygulaması ile başlayan kuruma göre fiyat anlayışına 2003 yılı ile Emekli Sandığı' da " **Aritmetik Ortalama** " ile katılarak, Sağlık Bakanlığının onayladığı ilaç fiyatları yanında ikinci bir fiyat daha çıkartarak, hasta - eczacı arasında anlaşmazlıklara sebebiyet verir hale gelmiştir. Üç ayda bir aldığı emekli maaşı ile zar zor geçinen emeklilerimiz almak istediği ilaçlar için " **Farkını** " ödemek zorunda kalacaktır.

Eczacılık mesleği için bir " Ütopya " olan " **Katılım Payının Kaynağından Kesilmesi** " uygulamasının

başlaması bizler için sevinç kaynağı olurken ; aynı devletin , aynı Bütçe Uygulama Talimatını farklı uygulayan Saymanlarının bitip tükenmek bilmeyen keyfi istekleri bu uygulamayı karabasana döndürmekte , eczacıları kırtasiye ve bürokrasi işlemlerine boğmaktadır. Oysa her türlü personel bilgisini elinde bulunduran devlet, bir bilgisayar programı

hazırlattırıp personelinin bilgilerini yükleyerek bürokratik işlemler ve evrak karmaşasını ortadan kaldırmak erkine sahiptir. Teknoloji ve bilgi çağında ilkel yöntem ve uygulamalar işlerimizi her geçen gün zorlaştırmaktadır. Kurumların bu keyfi uygulamaları yüzünden; yeterli anlaşmalı eczane kalmayacak, hastalar mağdur olabileceklerdir.

5 Haziran 2001 yılında " **İthal İlaçlarda Kar Oranlarının** " düşürülmesi nedeni ile **17.500 eczane**

Eczacı da kendi örgütünü, meslek odasını ve meslektaşını unutmamalı, örgütüne destek olarak, örgütü ile tek nefes almalıdır.

eczacısından sadece yaklaşık 2000 eczacı Ankara’da yürümüşük. Ankara’daki yürüyüşümüz Sıhhiye’de Sağlık Bakanlığı yanındaki Abdi İpekçi Parkı’nda konuşmalarla son bulmuştu. Orada bulunan meslektaşlarımız parkta bulunan heykeli hatırlayacaklardır. Bizler orada “Havaya Uzanarak Açılmış İki Elin” göğe yükseldiği yere mesleki değerlerimizi koyarak, mesleğimizi yeniden o ellerin üzerinde

yapılandırmayı, eczacılığı o ellerin üzerinde yükseltmeyi kendimize görev bildik. O ellerin yükselttiği mesleki değerlerimizi asla unutmamalıyız. 10 Ocak 2002’de Adana’dan alevlenen 15 16 Ocak 2002’de tüm Türkiye’de ki eczanelerin katılımı ile doruk noktasına ulaşan eczane kapamaları, mesleğimizin güzel ve umut dolu yarınları için yapılmıştı. Bireysel hırs ve kavgalar nedeni ile kaybettiklerimizi ne yazık ki geri getiremedik ama, güzel ve umut dolu yarınlar için beyaz bir sayfa açtığımız inancındayız. Meslektaşların birbirine kenetlendiği, her eczacının eşitlendiği bu eyleme ne yazık ki meslektaşlarımız gereken değeri vermemiş; kendi meslek örgütünün ve örgütlü gücünün farkına yeterince varamamıştır.

Eylemler, çözüm -süzlükler için değil, çözüm üretmek, ortak yürek olmak ve ortak kararlar almak için yapılırlar. Eylemler; bazen bazı değerleri hemen değiştirebilir; bazen ise değişim için belli süreçlerin yaşanması gereklidir. Bizler bu süreci alabildiğince hızlı yaşıyoruz. Her eylemle çözüme ulaşmak her zaman düşünülemez; ama eylemlilikte inanılan kavramların gerçekleştirilmesi için savunulan değerlerinde sınanması gereklidir. “Birey, ağacın altında oturduğunda birey değil ağaç olmalı,

ormanda orman, nehirde çığ tanesi, insanların arasında insan olmalı”. Eczacı da kendi örgütünü, meslek odasını ve meslektaşını unutmamalı, örgütüne destek olarak, örgütü ile tek nefes almalıdır.

Mesleğinin savaşını verenlerin, mesleği ve ülkesi için

çalışanların umudu hiç kaybol- mayacak ve eczacı örgütlü gücünün farkı na varacaktır. Örgü- tüne destek vermeyip, mesleğine her fırsatta ihanet edenler“**ECZACI** “ olduklarını unut - masınlar; eczacılığın zor günlerinde meslek taşlarına ve örgütüne destekten imtina edenler oluşacak tufan lardan kurtulacak larını asla sanmasınlar.

Umut dolu, mutlu bir meslek ve gelecek için; eczanelerimizde ve eylemlerimizde giydiğimiz “**Beyaz Ön- lük**” saflık ve temizli - ğin, “**Alnımızın Dik Olması**”da dürüst- lüğün ve yürüdüğümü- zün yolun doğruluğu - nun göstergesi olmalı- dır. Görevimizin bilin-

cini unutmadan çocuklarımızı savaştan koruyalım. Ülkemizin zor günlerinde mesleğimiz, örgütümüz ve ülkemiz için çalışalım, üretelim. **Bizi yıkmaya çalışanlara da fırsat vermeden kendi sağlam temellerimizi kurup, örgütlü gücümüzü hiçbir zaman unutmayalım.**

4. Bölge Adana Eczacı Odası
Yayın Kurulu

